

1 Im ersten Jahr des Darius, des Sohnes des Ahasveros, vom Geschlecht der Meder, der über das Reich der Chaldäer König geworden war, **2** im ersten Jahr seiner Königsherrschaft achtete ich, Daniel, in den Bücherrollen auf die Zahl der Jahre, über die das Wort des HERRN zum Propheten Jeremia geschehen war, dass (nämlich) siebzig Jahre über den Trümmern Jerusalems dahingehen sollten. **3** Und ich richtete mein Gesicht zu Gott, dem Herrn, hin, um (ihn) mit Gebet und Flehen zu suchen, in Fasten und Sack und Asche.

1 У першому році Дарія, сина Ассуера з насіння мідійців, який зацарював над царством халдеїв, **2** у першому році його царства, я, Даниїл, зрозумів із книг число літ, про яке було Господнє слово до пророка Єремії на сповнення спустошення Єрусалима, — сімдесят років. **3** І я звернув моє обличчя до Господа Бога, щоб шукати молитву і благання в постах, мішковині та попелі.

Dan 9,1-3: Einleitung zum Gebet Daniels

4 Ich betete zum HERRN, meinem Gott, und ich bekannte und sprach: Ach, Herr, du großer und furchtbarer Gott, der Bund und Güte denen bewahrt, die ihn lieben und seine Gebote halten!**5** Wir haben gesündigt und haben uns vergangen und haben gottlos gehandelt, und wir haben uns aufgelehnt und sind von deinen Geboten und von deinen Rechtsbestimmungen abgewichen.**6** Und wir haben nicht auf deine Knechte, die Propheten, gehört, die in deinem Namen zu unseren Königen, unseren Obersten und unseren Vätern und zum ganzen Volk des Landes geredet haben. **7** Bei dir, Herr, ist die Gerechtigkeit, bei uns aber ist die Beschämung des Angesichts wie es an diesem Tag ist: bei den Männern von Juda und den Bewohnern von Jerusalem und dem ganzen Israel, den Nahen und den Fernen, in allen Ländern, wohin du sie vertrieben hast wegen ihrer Untreue, die sie gegen dich begangen haben.**8** HERR! Bei uns ist die Beschämung des Angesichts, bei unseren Königen, unseren Obersten und unseren Vätern, weil wir gegen dich gesündigt haben.

4 І я помолився до мого Господа Бога, я визнавався і сказав: Господи, Боже великий і дивовижний, що зберігаєш Твій завіт і милосердя до тих, що Тебе люблять, і до тих, що бережуть Твої заповіді.**5** Ми згрішили, ми були неправедні, ми були беззаконні й відступили, ми відхилилися від Твоїх заповідей і від Твоїх судів!**6** І ми не послухалися Твоїх рабів-пророків, які говорили від Твого Імені до наших царів, наших володарів і наших батьків, і до всього народу землі.**7** Тобі, Господи, праведність, а нам — сором обличчя до цього дня, і мужеві Юди, і тим, що живуть у Єрусалимі, і всьому Ізраїлеві, близько і далеко в усій землі, — там, куди Ти їх розсіяв у їхній невірності, якою вони були невірні Тобі.**8** Господи, нам сором обличчя, і нашим царям, і нашим володарям, і нашим батькам, які Тобі згрішили!

Dan 9,4-8: Gebet an gerechten Gott und Sündenbekenntnis

9 Bei dem Herrn, unserem Gott, ist das Erbarmen und die Vergebung. Denn wir haben uns gegen ihn aufgelehnt,**10** und wir haben nicht auf die Stimme des HERRN, unseres Gottes, gehört, (der uns gebot,) in seinen Gesetzen zu leben, die er uns durch seine Knechte, die Propheten, vorgelegt hat.**11** Und ganz Israel hat dein Gesetz übertreten und ist abgewichen, sodass sie deiner Stimme nicht gehorcht haben. Und so hat sich der Fluch und der Schwur über uns ergossen, der im Gesetz des Mose, des Knechtes Gottes, geschrieben steht, weil wir gegen ihn gesündigt haben.

9 Господу, Богові нашому, милосердя і ласка, бо ми відступили,**10** і ми не прислухалися до голосу нашого Господа Бога, щоб ходити в Його законах, які Він дав перед нашим обличчям руками Своїх рабів-пророків.**11** І весь Ізраїль переступив Твій закон, і ми відхилилися, щоб не слухатися Твого голосу, і на нас найшло прокляття і хула, записана в законі Мойсея, Божого раба, бо ми згрішили проти Нього.

Dan 9,9-14: Daniels Verständnis der Situation I

40 Und sie werden ihre Schuld bekennen und die Schuld ihrer Väter, die in ihrer Untreue (liegt), mit der sie an mir treulos gehandelt haben, und besonders darin, dass sie sich mir entgegengestellt haben.**41** Ich meinerseits werde mich ihnen entgegenstellen und sie in das Land ihrer Feinde bringen; ob sich endlich ihr unbeschnittenes Herz demütigt und sie endlich ihre Schuld bezahlen.**42** Dann werde ich an meinen Bund mit Jakob denken. Und auch an meinen Bund mit Isaak und auch an meinen Bund mit Abraham werde ich denken, und an das Land werde ich denken.

40 Тоді вони визнають свої гріхи та гріхи своїх батьків, що вони переступили, і зневажили Мене, та що ходили переді Мною криво,**41** через що і Я пішов на них кривим гнівом і вигублю їх на землі їхніх ворогів. Тоді їхнє необрізане серце буде посоромлене, і тоді вони вдоволяться своїми гріхами.**42** І Я згадаю про завіт Якова та завіт Ісаака, згадаю про завіт Авраама і згадаю про землю.

3. M 26,40-44: Mose Vorhersage der Situation I

43 Denn das Land muss von ihnen verlassen sein, damit es in seiner Verödung ohne sie seine Sabbate ersetzt bekommt, und sie selbst werden ihre Schuld bezahlen, darum, ja deshalb, weil sie meine Rechtsbestimmungen verworfen haben und ihre Seele meine Ordnungen verabscheut hat.**44** Aber selbst auch dann, wenn sie in dem Land ihrer Feinde sind, habe ich sie nicht verworfen und sie nicht verabscheut, ein Ende mit ihnen zu machen, meinen Bund mit ihnen ungültig zu machen; denn ich bin der HERR, ihr Gott.

43 Земля буде залишена ними; тоді земля отримає свої суботи, будучи спустошеною через них, а вони отримають за свої беззаконня, задля яких вони знехтували Моїми присудами і гидували в своїй душі Моїми заповідями.**44** Та незважаючи на це, коли вони будуть на землі своїх ворогів, Я не знехтую ними і не гидуватиму ними, так щоб вигубити їх, щоб розірвати Мій завіт із ними, бо Я — Господь, їхній Бог.

3. M 26,40-44: Mose Vorhersage der Situation II

12 Und er hat seine Worte erfüllt, die er geredet hat über uns und über unsere Richter, die uns richteten, (nämlich) ein großes Unglück über uns zu bringen, sodass unter dem ganzen Himmel nichts (Derartiges) geschehen ist wie das, was an Jerusalem geschehen ist.**13** Wie es im Gesetz des Mose geschrieben steht, so ist all dies Unglück über uns gekommen. Und wir haben das Angesicht des HERRN, unseres Gottes, nicht besänftigt, indem wir von unserer Schuld umgekehrt wären und achtgehabt hätten auf deine Wahrheit.**14** Und so war der HERR auf das Unglück bedacht und ließ es über uns kommen. Denn der HERR, unser Gott, ist gerecht in allen seinen Taten, die er tut. Aber wir haben nicht auf seine Stimme gehört.

12 І Він поставив Свої слова, які сказав проти нас і проти наших суддів, які нас судили, щоб навести на нас великі лиха, яких не було під усім небом згідно з тим, що сталося в Єрусалимі.**13** Так, як записано в законі Мойсея, усі ці лиха прийшли на нас, та ми не помолилися до обличчя нашого Господа Бога, щоб відвернутися від нашої неправедності й зрозуміти всю Твою правду.**14** Та Господь чував і навів їх на нас, бо наш Господь Бог праведний у кожному Своєму ділі, яке Він звершив, а ми не послухалися Його голосу.

Dan 9,12-14: Daniels Verständnis der Situation II

15 Und nun, Herr, unser Gott, der du dein Volk aus dem Land Ägypten mit starker Hand herausgeführt und dir einen Namen gemacht hast, wie es an diesem Tag ist! Wir haben gesündigt, wir haben gottlos gehandelt.**16** Herr, nach all deiner Gerechtig-igkeit mögen doch dein Zorn und deine Erregung sich wenden von deiner Stadt Jerusalem, dem Berg deines Heiligtums! Denn wegen unserer Sünden und wegen der Vergehen unserer Väter sind Jerusalem und dein Volk zum Hohn geworden für alle rings um uns her.

15 І тепер, Господи, Боже наш, Який вивів Свій народ із єгипетської землі сильною рукою і зробив Собі Ім'я до цього дня, ми згрішили, ми були беззаконні!**16** Господи, у всьому Твоєму милосерді нехай відвернеться Твій гнів і Твоя лють від Твого міста Єрусалима, Твоєї святої гори, бо ми згрішили, і в неправедностях наших і наших батьків Єрусалим і Твій народ був на зневагу в усіх, що довкола нас!

17 Und nun, unser Gott, höre auf das Gebet deines Knechtes und auf sein Flehen! Und lass dein Angesicht leuchten über dein verwüstetes Heiligtum um des Herrn willen!**18** Neige, mein Gott, dein Ohr und höre! Tu deine Augen auf und sieh unsere Verwüstungen und die Stadt, über der dein Name ausgerufen ist! Denn nicht aufgrund unserer Gerechtigkeiten legen wir unser Flehen vor dich hin, sondern aufgrund deiner vielen Erbarmungen.**19** Herr, höre! Herr, vergib! Herr, merke auf und handle! Zögere nicht, um deiner selbst willen, mein Gott! Denn dein Name ist über deiner Stadt und deinem Volk ausgerufen worden.

17 І тепер, Господи, Боже наш, вислухай молитву Твого раба та його прохання і об'яви Своє обличчя на Твоє освячення задля Твого опустілого міста, Господи!**18** Прихили, мій Боже, Твоє вухо і почуй! Відкрий Твої очі і поглянь на знищення наше і Твого міста, — того, на яке закликане Твоє Ім'я! Адже ми не покладаємося на наші праведності, на наше милосердя перед Тобою, але на Твоє велике милосердя.**19** Господи, помилуй! Вислухай, Господи! Господи, зваж і зчини! Не забарися задля Себе, мій Боже, бо Твоє Ім'я прикликано на Твій народ і на Твоє місто!

Dan 9,15-19: Daniels Bitte und Flehen II